

Det er korrekt, at kommuner kan opkræve et gebyr på højst 250 kr. for afsendelse af bl.a. rykkerbreve, og at beløbet ikke er afhængigt af de omkostninger, der er forbundet med udsendelse af brevet: kuvertering, frimærke, arbejdsgange.

Baggrunden? Ja, det var jo et ønske om at forbedre restancesituationen ved at give borgerne et stærkere incitament til at betale skyldige beløb rettidigt eller til at indgå aftaler om at betale skyldige beløb, hvis nu betalingssevnen ikke er helt så stor som betalingsviljen.

Det er jo det incitament, vi vil forrykke, hvis vi fulgte opfordringen fra Enhedslisten her, og det vil regeringen ikke, bl.a. jo fordi gebyrloven må siges ganske pænt at have levet op til sit formål. De samlede restancer til det offentlige stagnerede fra 1991 til 1994 med en svagt nedadgående tendens, og efter 1994 er der sket en kraftig reduktion.

KL 14.25

Af en opgørelse fra Kommunernes Landsforening fremgår det, at de restancer, som kommunerne inddriver, i 1994 blev opgjort til 16,6 mia., i 1998 til 13 mia., i 1999 til ca. 12,3 mia. kr., og i år 2000 til ca. 12,5 mia. kr. Det er da et fald, der vil noget, et fald på 4 mia. kr. Og det er da et fald, som bl.a. må tilskrives gebyrloven og dens motiverende effekt.

Så skal gebyrloven i øvrigt ses i sammenhæng med to aftaler om kommunernes økonomi, som to tidligere regeringer har indgået tilbage i 1991 og 1997, hvor der blev indgået aftaler med KL, og hvor der blev taget højde for gebyrlovens positive effekter på den kommunale økonomi. Gebyrets maksimale størrelser på først 200 kr. og fra 1. januar 1998 250 kr. er en del af disse aftaler med de kommunale organisationer, og derfor ville en nedsættelse af gebyrmaximum fra 250 kr. til 100 kr. være et brud på økonomiaftaler med kommunerne.

Det vil regeringen ikke medvirke til. Tværtimod bruger vi sådan set mange kræfter på for tiden at understrege vigtigheden af, at begge parter kan have tillid til de aftaler, der indgås.

Det skal i øvrigt også ses i sammenhæng med, at KL tidligere har oplyst over for ministeriet, at man i landets kommuner vurderer, at opkrævningen af gebyrer ved udsendelse af rykkerbreve har en god effekt over for specielt mindre restancer og det, man kunne kalde sjuskeri, hvilket giver opkrævningsafdelingerne bedre muligheder for at koncentrere sig om opkrævning af de store udeståender.

Jeg tillader mig sådan set at gå ud fra, at der er helt bred politisk enighed om, at sjuskeri med betaling af ydelser til kommunerne skal modvirkes. Jeg går også ud fra, at Enhedslisten er enig med mig i, at det er hensigtsmæssigt, at kommunernes opkrævningsafdelinger skal kunne koncentrere sig om opkrævning af store udeståender dér, hvor man også skal ind at aftale tilbagebetalingsforløb med restanten.

Det er uhyre vigtigt at give kommunerne så effektive værktøjer som muligt til at nedbringe størrelsen af den gæld, landets borgere har til det offentlige, for borgernes gæld til det offentlige går jo ud over os alle sammen. Det bliver i sidste ende os skatteydere, der skal betale for andres misligholdelse af deres forpligtelse over for det offentlige.

De midler, som Enhedslisten så peger på kan medvirke til at nedbringe borgernes gæld til det offentlige, forebyggende foranstaltninger og rådgivning, må jeg sige, at jeg betragter som værende helt utilstrækkelige midler. Erfaringerne har vist, at bl.a. indførelsen af de nævnte rykkergebyrer er noget, der flytter. Og på den baggrund mener regeringen ikke, at det er urimeligt, at kommunerne har mulighed for at kræve gebyrer, som overstiger omkostningerne ved eksempelvis at udsende rykkere:

Jeg vil gerne her understrege, at de gebyrer, vi taler om her, jo er gebyrer, hvor den enkelte fuldstændig selv bestemmer, om man skal betale dem, i den forstand at man jo kan undlade at bringe sig i den situation, hvor der bliver grund til at pålægge et sådant gebyr. Det er altså en helt frivillig ting, om man vil bringe sig i en sådan situation. For hvis man ikke har betalingssevne, kan man jo signalere sin betalingsvilje ved at indgå et tilbagebetalingsforløb afpasset efter de muligheder, man har, og derved fremadrettet undgå at komme i en situation, hvor man møder et sådant gebyr.

Så alt i alt må jeg altså meddele alene med de argumenter, jeg har fundet anledning til inden for taletiden at gøre gældende her, at regeringen ikke kan tilslutte sig forslaget fra Enhedslisten.

Fjerde næstformand (Margrete Aukén):

Jeg vil sige, at det ikke er forretningsordenen, der afskærer ministeren fra flere argumenter. Så er det først fru Line Barfod for en kort bemærkning.